

Урнис!

РЕШЕНИЕ

от 23.12.2016

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 105 състав, в публично заседание на двадесет и осми септември две хиляди и петнадесета година в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ : АЛБЕНА МОМЧИЛОВА

При секретаря Ели Димандиева, като разгледа НАХД № 7321/2015г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК 130081393, адрес гр.София, Административна сграда на НДК, пл."България" №1, представлявано от Господин Йовчев срещу Наказателно постановление № РД-10-42/07.04.2015 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева за извършено административно нарушение по чл. 89, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

В жалбата от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД се оспорва фактическата обстановка, приета за установена от АНО, сочи се, че не е налице съставомерно деяние по смисъла на чл. 89 ал.1 от ЗРТ, алтернативно се прави искане за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

В хода на съдебното производство процесуалният представител на жалбоподателя моли за отмяна на обжалваното постановление. Представя и писмена защита.

Процесуалният представител на въззиваемата страна оспорва подадената жалба и моли то да бъде потвърдено.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 24.11.2014 г. в интервала от 08:00 ч. до 09:00 ч., по време на предаването "Тази сутрин", са излъчени два обозначени рекламни блока с общо времетраене 12 минути и 55 секунди.

Първият рекламен блок, излъчен от 08:32:01 ч. до 08:38:33 ч. е с общо времетраене 6 минути и 32 секунди и следното съдържание: Lacrima - хубаво бяло българско сирене на хубава цена (рекламата е разположена в началото на рекламния блок върху разделителния каш "реклама"); Отривин - № 1 спрей за нос в света; Lekі - вкусмихни се; Виногин за памет, сърце и кръвооросяване от Vitagold; БНП Париба - лични финанси; OLX - Лесно купи. Лесно продай; Degazin - най-

65

силният срещу подуване и газове; Сарру - обичай своя ден; Розалгин - повлиява симптомите на болка, парене, сърбеж; Technopolis - пералня Веко; Grintuss - успокоява кашлицата, като защитава лигавицата (от Аьоса - аьока); С Handy избираш лесно - Alkatel onetouch pop C7 с Мтел трансфер L; Мукосолван (сироп и капсули за кашлица); Postbank - решение за твоето утре; NO-SPA - при болки в корема; ТЕД (за възглавница и завивка от гъши пух) само в Kaufland; Lacrima - хубаво бяло българско сирене на хубава цена (рекламата е разположена в края на рекламния блок върху разделителния каш "реклама")."

Вторият рекламен блок, излъчен от 08:52:47 ч. до 08:59:10 ч., е с общо времетраене 6 минути и 23 секунди и следното съдържание: "BNP Paribas - Банката на променящия се свят; Magne B6 - върни баланса в ежедневието си; DACIA DOKKER; Сирене Olympus - просто истинско; КАПИТАЛ - прогнози, които се сбъдват; EMAG - онлайн, винаги ще бъде по-лесно; Обединен кредит от ОББ; Изпрати писмо до Lila на milka.bg; ТЕД (за възглавница и завивка от гъши пух) само в Kaufland; Това е спирала Colosal GO Extreme от Maybelline New York; Kinder Pingui - за свежо настроение; Oral-B - четка за зъби марка №1, предпочитана от стоматолозите в цял свят; MUCONASAL PLUS - силата да дишаш свободно; Kit Kat - дай си почивка, вземи Kit Kat; Vivacom - 3G мрежата с най-добро покритие в България; Бронхикум - при кашлица: ефективен, натурален. Бронхикум за цялото семейство." Това било установено на 26.01.2015 г. в административната сграда на СЕМ, находяща се на бул. „Шипченски проход” № 69, след преглед на записи от Интегралната система за мониторинг на СЕМ (ИСМ) на телевизионна програма на „БТВ”.

С излъчването на описаните търговски съобщения в програма "БТВ" в часовия пояс от 08:00 ч. до 09:00 ч. на 24.11.2014 г., с общо времетраене за двата рекламни блока от 12 минути и 55 секунди, св. приела, че доставчикът на медийни услуги "БТВ Медиа Груп" ЕАД нарушава разпоредбата на ЗРТ - делът на рекламните спотове в даден едночасов период да не надхвърля 12 минути, с което е нарушен чл. 89, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията и съставила АУАН № НД-01-52/12.02.2015 г. за извършено от „БТВ МЕДИА ГРУП” ЕАД административно нарушение по чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и атакуваното наказателно постановление № РД-10-43/07.04.2015 г., постановено от Председателя на Съвета за електронни медии на „БТВ МЕДИА ГРУП” ЕАД, е наложена „имуществена санкция” в размер на 3 000 лева за

извършено административно нарушение по чл. 89, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на св. заключението на видеотехническа експертиза и писмените доказателства.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения 7-дневен срок от връчването на наказателното постановление съгласно чл. 59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирано да обжалва лице – санкционираното дружество и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови Решението си съдът следва да обсъди компетентността на контролния и административно-наказващия орган, спазването на процесуалните правила при издаване на атакуваните актове, наличието на административно нарушение, доказателствата относно субекта на административното нарушение, административното наказание и реда, по който то е наложено. Процедурата по установяването на административно нарушение, издаването на наказателно постановление и неговото обжалване е уредена в ЗАНН. За неуредените в посочения нормативен акт случаи, чл. 84 от ЗАНН, препраща към субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК. В производството по обжалване на наказателно постановление, административно-наказващия орган е този, който поддържа административно-наказателното обвинение, съответно тежестта на доказване е за него. Отразените в Акт за установяване на административно нарушение фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция. Същите не се считат за установени, до доказване на противното, със способите за събиране на доказателствата в наказателния процес. Разпоредбата на чл.189 ал.11 от ЗДВП има приложение единствено и само в процедурата по налагане на административно наказание пред административно-наказващия орган, не и в съдебното въззивно производство./вж.Постановление № 10 от 28.09.1973г. на Пленума на ВС/.

АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица и в законоустановените давностни срокове, съобразно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Спазена е и разпоредбата на чл. 40, ал. 2

ЗАНН, доколкото „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД е била надлежно поканена за явяване в административната сграда на СЕМ за съставане на АУАН. С оглед на това при спазване на разпоредбата на чл. 40, ал. 2 ЗАНН АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя. Същевременно същият е надлежно връчен на упълномощен процесуален представител, като е налице и депозирано възражение срещу съставения АУАН в законоустановения срок пред АНО, поради и което правата на санкционираното дружество не са били засегнати и нарушени по никакъв начин.

На следващо място атакуваното наказателно постановление е издадено при спазване на изискванията на процесуалния закон според настоящия съдебен състав. АУАН и НП съдържат всички реквизити на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като административното нарушение е ясно, точно и подробно описано, както в АУАН, така и в НП и възраженията направени в тази посока са неоснователни.

В обстоятелствената част на НП ясно и коректно са описани приетите за установени фактически положения, а именно излъчване на два рекламни блока, тяхното времетраене поотделно, съдържанието им, както и общото времетраене на рекламните постове в периода от 08.00 до 09.00 часа на 24.11.2014 г., поради което съдът счита, че дружеството-жалбоподател е било във възможност да разбере всички факти и обстоятелства, обуславящи процесното административно нарушение по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, респективно да организира защитата си както по фактите, така и по правото.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав счита, че „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД е осъществило състава на вмененото му административно нарушение по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗРТ делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. В тази връзка от обективна страна по безспорен начин се установи, че на 24.11.2014 г. в часовия диапазон от 08.00 до 09.00 часа в програмата „БТВ“ са били излъчени рекламни спотове с общо времетраене от 12 минути и 55 секунди, подробно описани в АУАН и НП.

Това обстоятелство се установява и от заключението на допуснатата, приета и приобщена съдебно видеотехническа експретиза, което съдът кредитира с доверие, и което потвърждава, че общото времетраене на рекламните блокове е 12м. и 55 секунди, не са установени манипулации в изследвания запис, и е налице идентичност между времето изчисление като времеви интервал в НП, и

посоченото като час в изследвания СД, след извършено собствено техническо измерване във връзка с поставената задача

С това свое действие „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗРТ. Следва да се отбележи, че при изчисляване на рекламните спотове в процесния часовия диапазон не са взети предвид самопромоциите на предавания на „БТВ“, които съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 2 ЗРТ не следва да се отчитат като рекламен спот по смисъла на чл. 89, ал. 1 ЗРТ. Безспорно в случая в посоченото време от 12 минути и 55 секунди са включени само рекламни спотове, които представляват търговски съобщения по смисъла на чл. 74, ал. 1 от ЗРТ.

Съдът намира за неоснователно възражението на дружеството-жалбоподател, че СЕМ неправилно е отчело периода по чл. 89, ал. 1 ЗРТ като астрономически час, а не като „плаващ“ времеви час (започващ от дадена минута и завършващ в същата минута на следващия час). Съгласно чл. 16 на Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (ратифициран със закон, прието от 38-то Народно събрание на 12.01.2000 г. – ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г., в сила от 01.03.2002 г.) изрично е посочено, че съгласно чл. 12 от същата Конвенция времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един „астрономически час“ не може да надхвърля 20 на сто. В този смисъл визираният едночасов период по чл. 89, ал. 1 ЗРТ следва да се отчита като астрономически час, а допустимото рекламно време в него да не надхвърля 12 минути. Доколкото Европейската конвенция за трансгранична телевизия и Протоколът за изменението и допълнението ѝ са част от вътрешното право на страната, на основание разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, не е необходим изричен акт на СЕМ или друг държавен орган за тълкуване на разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

Съдът не се съгласява и с възражението на дружеството-жалбоподател, че текстът на чл. 12 от Конвенцията за трансгранична телевизия не е правилно преведен на български език. Както се посочи по-горе, в случая приложение има чл. 16 на Протокола за изменение и допълнение на Конвенцията, който е обнародван на български език в ДВ, поради което именно преведеното и обнародвано съдържание и официален превод на международния акт има обвързваща сила и действие за всички лица.

С оглед на всичко гореизложено настоящият съдебен състав счита, че правилно е приложен материалният закон, като „БТВ МЕДИА ГРУП“

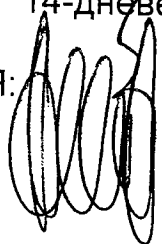
ЕАД е осъществило състава на нарушение по чл. 89, ал. 1 ЗРТ. В този смисъл е и константната съдебна практика на АССГ.
Съгласно разпоредбата на чл. 126, ал. 1 от ЗРТ е предвидено налагането на „имуществена санкция“ на доставчиците на медийни услуги в размер от 3000 до 20 000 лева. В конкретния случай на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, което е минимума на предвиденото наказание, като съдът намира, че правилно е определена санкцията в този размер и не е налице основание да се квалифицира нарушението като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 11 ЗАНН, вр. чл. 93, т. 9 НК, тъй като извършеното деяние не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. С оглед на това в случая разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е неприложима, поради което административнонаказващият орган правилно е ангажирал административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател.
Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № РД-10-42/07.04.2015 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК 130081393, адрес гр.София, Административна сграда на НДК, пл.„България“ №1, представлявано от Господин Иовчев е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева за извършено административно нарушение по чл. 89, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията като ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

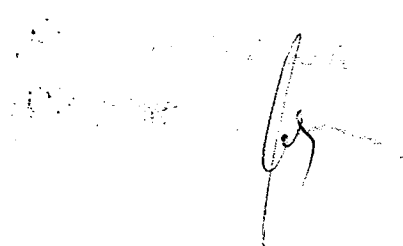
РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА
СИЛА НА 15.08.2015
РАЙОНЕН СЪДИЯ: (n)
СЕКРЕТАР:

✓ 2015
11.01.14

РЕШЕНИЕ

№ 5227

гр. София, 15.08.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ - ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ в публично съдебно заседание на двадесет и шести май през две хиляди и седемнадесета година с:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДЕСИСЛАВА КОРНЕЗОВА

ЧЛЕНОВЕ: БРАНИМИРА МИТУШЕВА

РОСИЦА БУЗОВА

при секретаря Дора Тинчева с участието на прокурора Моника Малинова разгледа докладваното от съдия Росица Бузова **КНАХД № 2457 по описа за 2017 година** и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С решение от 23.12.2016 г. по НАХД № 7321/2015 г. на СРС, НО, 105 състав е потвърдено Наказателно постановление № РД-10-42/07.04.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД със седалище и адрес на управление – гр.София, пл. ”България” № 1, ЕИК 130081393 на основание чл. 126а, ал.1 вр. чл. 127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за извършено нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ.

Срещу това решение е подадена касационна жалба от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД с оплаквания, че е неправилно постановено в нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Според касатора, българският законодател в чл.89, ал.1 ЗРТ единствено е определил, че делът на рекламните спотове „в даден едночасов период не може да надхвърля 20%“. В допълнителните разпоредби на ЗРТ не било дадено определение за понятието „даден едночасов период“, поради което правото на защита на дружеството било изначално нарушено. С чл.89, ал.1 ЗРТ бил транспониран чл.18 от Директива 1997/65/ЕО за изменение и допълнение на Директива 89/552/ЕС. Касаторът напомня, че по чл.288 ДФЕС директивата обвързва държавите-членки по отношение на даден резултат, но на тях оставя избора на форма и средствата за постигането му. В становището на Европейската комисия 2004/С 102/02 се сочели различни начини за

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 2457/2017 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 15.08.2017 Г.**

определяне на понятието „даден едночасов период“ като естествен почасов период или плаващ почасов период - едни държави-членки приели първия вариант, а други - втория. Това съответствало на чл.12, ал.2 от Европейската конвенция за трансгранична телевизия, изменен с т.16 от Протокол № 171, в който не бил посочен астрономически час, а едночасов период. Иска се тази инстанция да отмени решение от 23.12.2016 г. по НАХД № 7321/2015 г. на СРС, НО, 105 състав и вместо него да постанови друго, с което да отмени НП № РД-10-42/07.04.2015 г. на председателя на СЕМ изцяло.

Ответникът СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ чрез процесуалния си представител юрк. _____ оспори касационната жалба с искане да се остави в сила първоинстанционното решение. Представя писмени бележки.

СГП даде заключение, че касационна жалба е неоснователна.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София – град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН прие следното:

Според фактическите установявания на Софийския районен съд, чиято задължителност се цени съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, на 24.11.2014 г. в интервала от 08:00 ч. до 09:00 ч. по програма „БТВ“, по време на предаването „Тази сутрин“ били излъчени два обозначени рекламни блока с общо времетраене 12 минути и 55 секунди - първият от 08:32:01 ч. до 08:38:33 ч. с продължителност 6 минути и 32 секунди, а вторият от 08:52:47 ч до 08:59:10 ч с продължителност 6 минути и 23 секунди. Излъчването им било установено след преглед на предоставен в СЕМ с писмо вх. № НД-02-19-00-24/23.01.2015 г. на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД DVD, съдържащ запис на програмата „БТВ“, излъчена на 24.11.2014 г. от 08:00 ч. до 09:00 ч. При тези констатации бил съставен АУАН № НД-01-52/12.02.2015 г. от

– старши инспектор в СЕМ за извършено от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ. Въз основа на акта било издадено НП № РД-10-42/07.04.2015 г. от председателя на СЕМ, с което на основание чл. 126, ал.1 вр. чл. 127, ал.2 ЗРТ на този доставчик на медийни услуги била наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

Софийският районен съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН № НД-01-52/12.02.2015 г. и издаване на НП № РД-10-42/07.04.2015

18

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 2457/2017 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 15.08.2017 Г.**

г. не са били допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД. По съществуто на спора е счел, че с НП № РД-10-42/07.04.2015 г. дружеството било законосъобразно санкционирано за извършено от обективна страна нарушение по чл.89, ал.1 ЗРТ. Въззивният съд е преценил, че нарушението не е маловажно по чл.28 ЗАНН. С тези мотиви е потвърдил НП № РД-10-42/07.04.2015г. изцяло.

Обжалваното първоинстанционно решение е правилно постановено

Съгласно чл.89, ал.1 ЗРТ делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. Това ограничение по чл.89, ал.1 ЗРТ, съгласно чл.89, ал.2 ЗРТ не се прилага за съобщения, направени от оператора във връзка с собствените му програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, промоция на европейски филми, както и за призови за благотворителност и общественополезни каузи. За нарушение на разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗРТ, на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 лв. до 20 000 лв. на основание чл.126, ал.1 ЗРТ.

В случая е безспорно установено, че „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД като доставчик на медийни услуги по чл.4, ал.1 и 2 ЗРТ е излъчил два обозначени рекламни блока с общо времетраене 12 минути и 55 секунди на 24.11.2014 г. в интервала от 08:00 ч. до 09:00 ч. по програма „БТВ“, по време на предаването „Тази сутрин“. Безспорно е, тези блокове не могат да се причислят към което и да е изключенията по чл.89, ал.2 ЗРТ, в които лимитът за максимална обща продължителност на рекламните спотове по чл.89, ал.1 ЗРТ не важи. Спорът между страните се свежда до различното тълкуване на понятието „*даден едночасов период*“, в чиито рамки действия установеното с чл.89, ал.1 ЗРТ ограничение за общата продължителност на излъчените рекламни спотове и спотове за телевизионен пазар. Според касатора, това не е астрономически час, а плаващ едночасов период, започващ от дадена минута и завършващ в същата минута на следващия час.

Понятието „*даден едночасов период*“ е въведено с изменението на чл.89 ЗРТ по § 60 от ЗДИЗРТ (ДВ, бр.12 от 2010 г.), едновременно с други промени в ЗРТ, извършени съгласно чл.7а ЗНА за приемането на национално ниво на мерките, необходими за изпълнение на Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 година за изменение на Директива 89/552/ЕО на Съвета относно координиране на някои разпоредби от законовите, подзаконовите и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняването на дейности по телевизионно разпространение

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 2457/2017 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 15.08.2017 Г.**

(ОВ, L 202, 30.07.1997). В частност с § 60 от ЗДИЗРТ (ДВ, бр.12 от 2010 г.) е транспонирана изменената чрез точка 20 от Директива 97/36/ЕО разпоредба на чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО, съгласно която “*делът на рекламните и пазарните спотове в даден едночасов период не надхвърля 20%*”. Тази е редакцията на български език от текста на Директива 97/36/ЕО и Директива 89/552/ЕО, публикувани в Официалния вестник на Европейските общности, сега Официален вестник на ЕС. На английски език, измененият чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО гласи “*the proportion of advertising spots and teleshopping spots within a given clock hour should not exceed 20%.*” Изчислен в абсолютно изражение, делът от 20% от 60 минути, колкото включва всеки един часови период, възлиза на 12 минути. В този смисъл не е налице несъответствие между чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО след изменението по т.20 от Директива 97/36/ЕО, от една страна, и § 60 от ЗИДЗРТ, от друга страна.

Тази нормативна промяна е предшествана от дългогодишни дискусии в Европейската общност по въпроса за “часовия критерий” при излъчването на телевизионна реклама, наличието на разнообразни законодателни решения в държавите-членки и множество интерпретации в практиката. Произтичащо от този контекст, изменението по т.20 от Директива 97/36/ЕО в чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО е насочено към преодоляване на тази разнородност в националните регулации като препятстваща трансграничната телевизия чрез хармонизиране на часовия критерий посредством неговото ограничаване до две алтернативни възможности.

С Комуникация № 2004/С 102/2 на Европейската комисия за тълкуване на някои аспекти от разпоредбите за телевизионна реклама на Директива 89/552/ЕО (ОВ, С 28.04.2004) - точка 2.1 – е пояснено, че при изменението по Директива 97/36/ЕО, законодателят е искал да въведе критерия “*едночасов период*” в чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО, без да специфицира изрично дали има предвид астрономически (естествен) часови период (*natural clock hour*) или застъпващ се часови период (*overlapping clock hour*). Европейската комисия подчертава, че при този подход се гарантира, че телевизионната реклама ще бъде ограничена до 12 минути през всеки отделен един час, като се дава по-голяма гъвкавост на телевизионните оператори при разпределение на рекламните спотове. След този анализ, Европейската комисия постановява, че понятието “*едночасов период*” по чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО следва да се разбира или като *един астрономически час (natural clock hour)*, или като *един застъпващ се час (overlapping clock hour)*. С оглед логиката на астрономическия час, референтните периоди за изчисляване количеството на

19

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 2457/2017 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 15.08.2017 Г.**

телевизионните реклами представляват 60 последователни минути, всеки от които започва в 0-та минута и завършва в 59-та минута. Обратното, с оглед логиката на застъпващ се час (*overlapping clock hour*), референтите часове, които се вземат предвид, представляват периоди 60 последователни минути, всеки от които може да започне от всяка минута, следващ нулевата и да завърши през съответния следващ час (например, да започне в 8-та минута на даден час и да изтече в 7-та минута на следващия час). Според Европейската комисия така се постига в максимална степен баланс между свободата да се продуцира телевизионна реклама и защитата на широката общественост, като се улеснява мониторинга на компетентните власти за спазване на времевите ограничения при това рекламиране.

Доколкото основополагащият принцип за часовото ограничение по чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО не е дефиниран изрично, всяка отделна държава-членка следва при транспонирането на това правило да определи във вътрешното си законодателство часовия период, в който делът на рекламните и телепазарни спотове да не надхвърля 20%, съблюдавайки алтернативата, дадена с Комуникация № 2004/С 102/2 на Европейската комисия.

С чл.34, ал.1 от Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (ОВ, L 95 от 15.04.2010) е отменена Директива 89/552/ЕО ведно с всички директиви за последователните ѝ изменения, посочени в приложение I, част А. Същевременно цитираното по-горе ограничение е запазено по същество като чл.23, ал.1 от Директива 2010/13/ЕС, който постановява, че *“делът на рекламните и пазарни спотове в даден едночасов период не надхвърля 20%”*. Сред определенията по чл.1 от Директива 2010/13/ЕС няма такова за *“даден едночасов период”*, нито преамбюла ѝ съдържа съображение по този въпрос. Същевременно, доколкото чл.34, ал.2 от Директива 2010/13/ЕС предвижда позоваванията на отменената Директива 89/552/ЕО да се считат за такива към новата Директива 2010/13/ЕС, Комуникация № 2004/С 102/2 на Европейската комисия в частта по т.2.1 относно чл.18 от Директива 89/552/ЕО следва да се счита запазила сила за тълкуването на чл.23 от Директива 2010/13/ЕС. Така е поради съответствието между тези две разпоредби, стара и нова, предвидено в таблицата по приложение II към Директива 2010/13/ЕС, и с оглед напълно идентичните им редакции.

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 2457/2017 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 15.08.2017 Г.**

Националният закон чрез чл.89, ал.1 ЗРТ формално възпроизвежда най-напред чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО, а след отмяната ѝ – чл.23, ал.1 от Директива 2010/13/ЕС, без да дефинира в допълнителните свои разпоредби понятието “*едночасов период*”, както и без да определя вида му в рамките на алтернативата, очертана при тълкуването му с Комуникация № 2004/С102/2 на Европейската комисия. Член 89, ал.1 ЗРТ е приет при условията на чл.7а ЗНА като мярка на национално ниво за изпълнение и прилагане на чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО, респективно на Директива 2010/13/ЕС, поради което използването на понятието “*едночасов период*”, установено в тези актове на ЕС, съгласно чл.9, ал.2 ЗНА е допустимо за по-голяма точност и яснота в процеса на хармонизирането на вътрешното законодателство с европейското медийно право в тази му част. Същевременно, при липсата на определение на понятието “*едночасов период*” както по Директива 89/552/ЕО (респективно Директива 2010/13/ЕС), така и по ЗРТ, установяването на основополагащия принцип за часовия критерий при ограничаването на спотовете за реклама и телевизионен пазар в рамките на алтернативата по т.2.1 от Комуникация № 2004/С102/2 на Европейската комисия следва да се извлече от други правни инструменти, регулиращи тази материя.

Тази нормативна празнота следва да се преодолее чрез прилагането на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (ЕКТТ), която е приета от държавите-членки на Съвета на Европа и другите договарящи се страни по Европейската културна конвенция, открита е за подписване на 05.05.1989 г. в Страсбург, ратифицирана е със закон от 38^{то} Народно събрание на 04.12.1997 г., обнародван в ДВ, бр.177 от 10.12.1997 г., текстът ѝ в превод е обнародван от Комитета по пощи и далекосъобщения в ДВ, бр.32 от 08.04.1999 г., в сила е за Република България от 01.07.1999 г. Съгласно чл.1 ЕКТТ целта ѝ да улесни трансграничното предаване и препредаване на телевизионни програмни емисии между страните, в т.ч. с унифициране на приложимите за тях правила. Така чл.12, ал.2 ЕКТТ в първоначалната редакция на разпоредбата предвижда “*количеството на телевизионната реклама в рамките на даден едночасов период да не надхвърля 20%*”.

Създаден е съгласно чл.20 ЕКТТ Постоянен комитет за трансгранична телевизия, следящ за изпълнението на ЕКТТ от договарящите се страни и за относимите за нея икономически, технически и политически тенденции след 1989 г. В частност Постоянният комитет е натоварен да следи за готвените промени в Директива 89/552/ЕО, тъй като преговорите по ЕКТТ са водени успоредно с подготовката на тази т.нар. Директива “Телевизия без граница”.

20

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 2457/2017 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 15.08.2017 Г.**

За да се запази това тяхно съответствие в интерес на правната сигурност на държавите и телевизионните оператори във връзка с приемане на Директива 97/36/ЕО за изменение на Директива 89/552/ЕО, Комитетът на министрите на Съвета на Европа приема Протокол за изменение и допълнение на ЕКТТ на 09.09.1998 г., открит за подписване на 01.10.1998 г. В преамбюла му изрично пише, че с него се отговаря на неотложната нужда, ЕКТТ да бъде изменена и допълнена съобразно Директива 97/36/ЕО, така че конвенцията и директивата в симетрично променените технике редакции да осигурят единен подход към трансграничната телевизия.

Протоколът за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия е ратифициран със закон, приет от 38^{то} Народно събрание на 12.01.2000 г., обнародван в ДВ, бр.7 от 25.01.2000 г., текстът му е обнародван от Министерството на транспорта и далекосъобщения в ДВ, бр.96 от 11.10.2002 г. и е в сила за Република България от 01.03.2002 г. С чл.16 от Протокола изменение и допълнение на ЕКТТ е предвидено чл.12, ал.2 ЕКТТ да придобие следната редакция: *“Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто”*. Както ЕКТТ, така и Протоколът изменение и допълнение на ЕКТТ са международни договори, сключени между държави с участие на Република България в рамките на Съвета на Европа, регулирани са от международното право, ратифицирани са конституционен ред със закони, приети от 38^{то} Народното събрание, обнародвани са в “Държавен вестник”, влезли са в сила, за Република България. Следователно съгласно чл.5, ал.4 от Конституцията, ЕКТТ от 1989 г. и Протоколът за изменението и допълнението ѝ от 1998 г. са част от вътрешното право на страната, с приоритет пред тези от нормите му, които им противоречат. Инкорпорирани са в националното законодателство, без да е необходим какъвто и да е друг акт, имат непосредствено действие, правните субекти са длъжни да съобразят с тях и да ги спазват (Решение № 7/02.07.1992 г. по к.д. № 6/1992 г. на Конституционния съд). Следователно ЕКТТ от 1989 г. и Протоколът от 1998 г. са източник на права и задължения на доставчиците на медийни услуги под юрисдикция на Република България по § 1, т.23 от ДР на ЗРТ, без да са необходимо изискванията им да се въвеждат чрез изменения и допълнения на ЗРТ и/или за спазването им да се издава акт на СЕМ. В частност, задължително е ограничението по изменената с чл.16 от Протокола редакция на чл.12, ал.2 ЕКТТ рекламните и телепазарни спотове да не надхвърлят 20% от всеки астрономически час, в абсолютно изражение равняващи се на 12 минути. Същевременно така в допустимата

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 2457/2017 г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 15.08.2017 г.**

според в т.2.1 от Комуникация № 2004/C102/2 на Европейската комисия за държавите–членки алтернатива при тълкуването на понятието “*едночасов период*” по чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО, респ. чл.23, ал.1 от Директива 2010/13/ЕС, във вътрешното ни право с изменената редакция на чл.12, ал.2 ЕКТГ е предвидено да се разбира *един астрономически час* - референтен период от 60 последователни минути, всеки от който започва в минута “0” и завършва в минута “59”.

Неоснователно е възражението на касатора, член 16 от Протокола за изменение и допълнение на ЕКТГ е неправилно преведен на български език. Както ЕКТГ от 1989г., така и Протоколът от 1998 г., видно от заключителната им част, са съставени на английски език и френски език, като двата текста са еднакво автентични, както са депозирани в единствен екземпляр в архива на Съвета на Европа. Доколкото ЕКТГ е многостранен международен договор, а Протоколът от 1998 г. е международно споразумение за изменението му, то КПД, респ. МТС, съвместно с Министерството на външните работи, след съгласуване със заинтересуваните ведомства са внесли в Министерския съвет доклад за необходимостта за присъединяване на Република България към тях с приложени оригиналния текст на английски или френски език и превод на български език съгласно чл.7, ал.2, изр.1 и ал.3 вр. чл.4 – 6 от Закона за международните договори (ЗМД). След одобряване на тези предложения с решение на Министерския съвет по чл.8, ал.4 ЗМД, за присъединяването към тези многостранни международни договори, те са подписани от името на Република България при условие на последваща ратификация съгласно чл.14 ЗМД. Тя е извършена по предложение на Министерския съвет по чл.15, ал.1 ЗМД с горепосочените закони от 38^{то} Народно събрание съгласно чл.16, пр.1 ЗМД, които са депозирани като ратификационни документи от Министерство на външните работи в Съвета на Европа съгласно чл.21 ЗМД. Съгласно чл.25, ал.1 ЗМД, преводите на пълните текстове на ЕКТГ и Протоколът от 1998 г. на български език са обнародвани в “Държавен вестник” от КПД, респ. МТС като ведомства, иницирали присъединяване на Република България към тези международни договори. Тези преводи на ЕКТГ и/или Протокола от 1998 г. на български език нямат силата на автентичните техни текстове на английски и/или френски език, тъй като това не е предвидено в тях съобразно чл.33, ал.3 от Виенската конвенция за правото на договорите, ратифицирана с Указ № 503 на Държавния съвет от 12.02.1987 г. - ДВ, бр.14 от 1987 г., обнародвана ДВ, бр.87 от 10.11.1987 г., в сила за Република България от 21.05.1987 г. Но доколкото обнародваните техни текстове на българският език са официално

21

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 2457/2017 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 15.08.2017 Г.**

удостоверени от министъра на външните работи и председателя на КПД, респ. министъра на транспорта на съобщенията по реда на чл.5, ал.5 от Закона за “Държавен вестник” (ЗДВ), това са официални преводи. Такива подлежат на задължително зачитане до поправянето на установени в обнародваните им текстове явни грешки по реда на чл.22 ЗМД вр. чл.10, ал.5 ЗДВ. Тъй като такава поправка досежно Протокола за изменение и допълнение на ЕКТТ не е извършвана по предвидения за това ред, удостовереният и обнародван превод му на български език като официален има задължителна сила, поради което съгласно чл.45, ал.1 ЗНА, за да са правомерни, действията на доставчиците на медийни услуги следва да са съобразени с него и обратното са незаконни, ако му противоречат, вкл. поради надхвърляне на 12-минутната продължителност на рекламните и телепазарни спотове в един астрономически час по чл.12, ал.2 ЕКТТ в изменената ѝ редакция. Същевременно, съгласно чл.45, ал.2 ЗНА всички актове на държавни органи, основани на този официален обнародван текст на разпоредбата, следва да се считат законосъобразни до поправянето му по установения ред по чл.22 ЗМД вр. чл.44 ЗНА и отмяната им при тяхно несъответствие с правилния текст. Тази последна хипотеза не е осъществена - НП № РД-10-42/07.04.2015 г. не е обжалвано след поправка на обнародвания официален превод на Протокола за изменение и допълнение на ЕКТТ от 1998 г., тъй като такава не е извършвана и обнародвана, без което съдът дължи зачитането му, без да е оправомощен инцидентно да проверява този превод и да базира на извода за (не)верността му преценката за (не)законосъобразност на това наказателно постановление.

Въз основа на изложеното, тази инстанция споделя извода на въззивния съд, че с излъчването по програма „БТВ“, по време на предаването „Тази сутрин“ на два рекламни спота с обща продължителност 12 минути и 55 секунди в едночасовия период от 08:00 ч. до 09:00 ч. на 24.11.2014 г., „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД е нарушило чл.89, ал.1 ЗРТ, за което законосъобразно на този доставчик на медийни услуги с НП № РД-10-42/07.04.2015 г. на председателя на СЕМ е наложена имуществена санкция по чл.126, ал.1 ЗРТ в нормативния ѝ минимум от 3 000 лв.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. При дължимата се по реда на чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и правилно. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 2457/2017 г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 15.08.2017 г.**

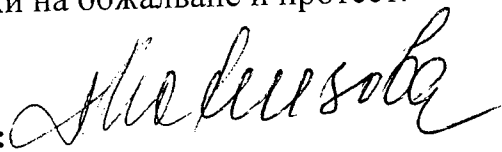
да се отхвърли, като оспореното с нея въззивно решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД,
III касационен състав**

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.12.2016 г. по НАХД № 7321/15 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: